

har du udrettet i den Tid, du har siddet i Rigsdagen, hvad har du gjort for at fremme den aandelige og timelige Udvikling i dit Folk; har du mere end kunnet tale en Del store og stærke Ord, hvorledes har du stillet dig over for de Spørgsmaal og Sager, som ere gennemførte, og som der har været Tale om at gennemføre? — Jeg har den Opfattelse, at selv om det ærede Medlem og hans Venner, for at bruge det ærede Medlems Billedsprog, vilde med Ofsetninger raabe, saa det hørtes over hele Landet: Ned med Ministeriet og ned med Provisorismen! saa falder hverken Ministeriet eller Provisorismen for disse stærke Raab. Skulle vi komme ud af det politiske Uføre, hvori vi sidde, saa tror jeg ikke, at det sker ved voldsomme og stærke Ord — jeg tror snarere, at det sker i Kraft af et dygtigt Arbejde, der har til Formaal, at vi enes med hverandre om alle de Opgaver, som det kan lykkes at gennemføre til Gavn for Befolkningen, og et Arbejde, der gaar ud paa at bringe en Forstaaelse om Forsatningen til Veje mellem Folketing og Lands ting. Det er den Vej, jeg anbefaler, og det er den Vej, jeg har været inde paa, og som jeg agter at fortsætte paa. Det kan være, at det kan være noget kortere eller længere, inden man kommer til et Resultat i saa Henseende, men jeg tror, at det er den rette Vej. Det ærede Medlem vilde med megen Skynde fralægge sig Navn af Visnepolitiker, men Rendsgerningerne, siger et gammelt Ord, ere nogle haardnakkede Krabater. Jeg vil nødtig bestynde det ærede Medlem for noget, som jeg ikke kan bevise Nødvendigheden af, men jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg paa staaer, at de betydningsfulde Lovve, der ere gennemførte i forrige Valgperiode: Fattigloven, Alderdomsforørgelsesloven, Sygekasselovent, Højskoleloven og forfættelige andre, vare ikke blevne gennemførte, dersom Tinget havde fulgt den Vej, som det ærede Medlem og hans Venner have anvist. Det ærede Medlem og hans Venner have gjort, hvad de have kunnet for at forhindre disse Loves Gennemførelse. Det mener jeg, berettiger mig til at sige, at de have staaet i et betænkeligt Forhold til Visnepolitiken i den Henseende. Nu med Hensyn til denne Finanslovsbehandling, er det da ikke Visnepolitik, de agte at drive i den Sag? De tage nok Del i Forhandlingerne, for de tale næsten alle sammen, den ene stærkere end den anden, men Resultatet er og bliver, at naar der er Tale om at gennemføre en Finanslov, ville de Herrer forhindre det under de nuværende Forhold, medens jeg holder mig til den gamle Bedtægt i Venstre, at føre Finansloven saa vidt muligt gennem

alle Stadier. Jeg ønsker at være med til at affatte Finansloven i en saadan Form, at jeg mener, man kan vedfende sig den som Folketingets Finanslov. Det bliver da Lands tingets Sag, hvorvidt det vil modtage den eller ej; men det ærede Medlem og hans Venner ønske ikke at sende nogen Finanslov over til det andet Ting, og det synes mig derfor ikke helt ubesøjet, at man betegner deres Forhandling om Finansloven som en Art Visnepolitik. Det ærede Medlem fralødt i sit sidste Foredrag den Paaskand, han rejste første Gang, han havde Ordet, om, at der var dannet et almindeligt Valgkartel mellem Højre og Venstre hele Landet over. Det ærede Medlem indskrænkede sig nu til at nævne enkelte Kredse og fandt sig da særlig foranlediget til at omtale de syvte Kredse. Det ærede Medlem vilde fralægge sig, at han hylbøde den Sætning: Hellere en Højremand end en moderat Venstremand, eller forhandlende Venstremand. Det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem fralægger sig det paa sit Partis Vegne; thi det kan han ikke. I de syvte Valgkredse, som det ærede Medlem nævnte, nemlig Faaborg og Bogenfse, kan jeg opløse det ærede Medlem om, at en af Ordførerne for det Parti, hvortil han hører — nemlig S. Christensen af Bækkelund, ved et Møde i Naarsleb — stod op som Ordfører for det politiske Parti, hvortil det ærede Medlem hører, og udtalte meget bestemt, at han hellere saa Grev Ahlefeldt valgt i Bogenfse end en forhandlende Venstremand. I Faaborgkredsen udtalte et af de mest indflydelsesrige Medlemmer i Sydshy, tilhørende det Parti, det ærede Medlem her er Ordfører for, ligeledes bestemt, at han og hans Meningsfæller helst saa, at Højre tog Faaborgkredsen. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem paa Partiets Vegne kan fralægge sig et saadant Program. Men selv om det ærede Medlem ikke har brugt disse Ord, har han og hans Venner handlet i Overensstemmelse dermed; thi havde de kunnet, som de ønskede, havde de kastet baade Faaborg og Bogenfse kredsen i Højres Hænder. Det lykkedes for Mariager og Præstøtkredsens Bedkommende, men heldigvis ikke for Jhns Bedkommende. Det ærede Medlem oplæste et Brev fra Grev Ahlefeldt paa Sjersgaard i Jhn, der skulde bevise, at jeg har villet slutte et Valgkartel med Højre i Bogenfse kredsen. Jeg skal hertil for det første ganske i Almindelighed bemærke, at det lader til, at vi saa lige over for Begyndelsen til en ny Tidssalder, som jeg mener, man med Rette kunde kalde Sladderens Tidssalder, thi det er dog i en utrolig Grad, at private Breve og private